

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17809/2023
22.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Никола Арангут, адвокат из ..., против туженог Јавно предузеће „Путеви Крагујевац“ из Крагујевца, које заступа Владимир Лазаревић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1755/22 од 09.02.2023. године, у седници већа одржаној 22.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1755/22 од 09.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1755/22 од 09.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 8828/21 од 20.07.2021. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено обавезивање туженог да тужиоцу на име стицања без основа исплати 492.556,55 динара са законском затезном каматом од 13.08.2013. године до исплате. Другим ставом изреке обавезан је тужилац да туженом накнади парничне трошкове у износу од 67.802,26 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1755/22 од 09.02.2023. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 8828/21 од 20.07.2021. године. Другим ставом изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о њој одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11....18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Другим ставом истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је рефундирање 492.556,55 динара, који је, за више изграђену површину објекта започетог 2007. године и окончаног 2013. године тужилац исплатио на основу Анекса уговора о уређивању грађевинског земљишта закљученог дана 13.08.2013. године. Наведени износ тужиоцу је обрачунат и наплаћен применом Одлуке о мерилима и утврђивању цене за отуђење, закупнине и накнаде за уређивање грађевинског земљишта („Службени лист Града Крагујевца“ број 18713), важеће у време закључења анекса уговора. Противно члану 7. став 1. и члану 228. ЗПП, тужилац није доказао да је захтев за закључење анекса поднео пре ступања на снагу те одлуке. На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да нема основа за обавезивање туженог на исплату траженог износа применом правила о стицању без основа (члан 210 ЗОО).

Из наведених разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса и правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, сагласно чему је одлучено као у првом ставу изреке.

Применом члана 403. став 3. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 03.08.2016. године. Вредност предмета спора је 492.556,55 динара.

На основу стања у списима, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП донео одлуку садржану у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић